

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 603/2022
09.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Саше Јовичића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Здравка Ђукановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 699/19 од 30.09.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1116/21 од 14.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Јовичића, адвоката Здравка Ђукановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 699/19 од 30.09.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1116/21 од 14.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 699/19 од 30.09.2021. године окривљени Саша Јовичић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.09.2019. године до 18.12.2019. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 18.12.2019. године до 18.03.2021. године. Истом пресудом, на основу члана 87 КЗ и члана 246. став 7. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то укупно 186,28 грама канабиса и једне електронске вагице описане у изреци пресуде. На основу члана 91. и 92. КЗ од окривљеног је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом и то новац у износу од 39.000,00 динара и 135 евра. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1116/21 од 14.03.2022. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Саше Јовичића, адвоката

Здравка Ђукановића и адвоката Владимира Јовановића, а пресуда Вишег суда у Београду К 699/19 од 30.09.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Саше Јовичића, адвокат Здравко Ђукановић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде у целини и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у складу са чланом 488. став 1. КЗ те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Саше Јовичића, адвокат Здравко Ђукановић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних пресуда учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер је у погледу дела које је предмет оптужбе примењен закон који се није могао применити. Према наводима захтева, радње које су окривљеном стављене на терет не садрже обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је правноснажно осуђен, већ једино кривичних дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. или става 2. истог члана. У изреци побијане првостепене пресуде нема обележја радње извршења кривичног дела 246. став 1. КЗ већ се само наводи количина опојне дроге, па је суд, обзиром да није везан правном квалификациојм наведеном у оптужном акту, по мишљењу браниоца, радње окривљеног морао да квалификује као кривично дело из члана 246а. став 1. или 246а. став 2. КЗ.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Јовичића, Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

У конкретном случају, окривљени Саша Јовичић правноснажно је осуђен за радњу коју је извршио 11.09.2019. године када је на снази био Кривични законик („Службени гласник РС“ број 72/09 који се примењивао од 11.09.2009. године до 30.11.2019. године), којим је за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ прописана казна затвора од три до дванаест година.

Одредбом члана 246. став 1. КЗ („Службени гласник РС“ број 72/09) прописано је да кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога чини ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин

неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Одредбом члана 246а. став 1. КЗ („Службени гласник РС“ број 72/09) прописано је да кривично дело неовлашћено држање опојних дрога чини ко неовлашћено држи у мањој количини за сопствену употребу супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Кривични закон је до времена пресуђења измењен Законом и изменама и допунама Кривичног законика („Службени гласник РС“ бр.35/19 који се примењује од 01.12.2019. године) с тим да законска инкриминација кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ нису измењене. Инкриминисан је нови облик кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. који гласи: ко неовлашћено држи у великој количини супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до десет година.

Из цитираних законских одредби произилази да када је начин извршења кривичног дела неовлашћено држање супстанци или препарата који су проглашени за опојне дроге, критеријум за разликовање кривичног дела из члана 246а. став 1. КЗ у односу на кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, сврха држања супстанци или препарата који су проглашени за опојне дроге, па у том смислу намера продаје представља обележје кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, те дело које нема тог обележја и није кривично дело. С друге стране, за кривично дело из члана 246а. став 2. КЗ, није, као обележје кривичног дела, прописано држање ради продаје, односно није релевантна сврха држања наведених супстанци, већ њихова количина, а према запрећеној казни ово кривично дело представља блаже кривично дело у односу на оно инкриминисано у одредби члана 246. став 1. КЗ.

Из изреке побијане првостепене пресуде произилази да је окривљени Саша Јовичић дана 11.09.2019. године, на месту ближе описаном у изреци пресуде, у стању урачунљивости, свестан свога дела и његове противправности, чије је извршење хтео, неовлашћено држао ради продаје опојну дрогу и то укупно 186,28 грама канабиса који садржи ТНС (тетрахидроканабинол) у концентracији већој од 0,3%, чија појединачна паковања су у изреци пресуде описана навођењем појединачних нето маса и места на којима су затечена уз опис места затицања новца и електронске вагице на којој су детектовани трагови ТНС.

Према налажењу Врховног касационог суда, овако описане радње окривљеног Саше Јовичића, из којих произилази да је неовлашћено држао супстанце које су проглашене за опојну дрогу, садрже сва субјективна и обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је оглашен кривим, а за које није релевантна количина опојне дроге која се неовлашћено држи, већ намера да се иста држи ради продаје, што се описује у изреци пресуде навођењем нето маса појединачних паковања канабиса и средства извршења, односно поседовање електронске вагице на којој су детектовани трагови ТНС и новца који је од окривљеног и одузет на основу члана 91. и 92. КЗ.

Сходно наведеном, у радњама окривљеног Саше Јовичића стичу се сва законска обележја кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, па се самим тим не може се радити о кривичном делу из члана 246а. став 2. или став 1. КЗ, како то бранилац неосновано истиче у поднетом захтеву. Ово тим пре, што се према одредби члана 5. став 1. КЗ, на учиниоца кривичног дела примењује се закон који је важио у време извршења кривичног дела, а на дан 11.09.2019. године, који је означен у оптужном акту као време извршења кривичног дела, кривично дело из члана 246а. став 2. КЗ није постојало у Кривичном законнику. Према томе, у конкретном случају, не би постојао континуитет инкриминације радње кривичног дела, па су неосновани наводи браниоца окривљеног да су радње окривљеног морале бити правно квалификоване као кривично дело из члана 246а. став 2. КЗ.

Из изнетих разлога налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Јовичића, адвоката Здравка Ђукановића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**